

'k Wens je t'ok!

Door Engel Reinhoudt

Goai je kerst- en nieuwjaerskaarten nie wig. Dat zou echt zonde weze. A 'k m'n staepeltje bekieke è 'k 'r vee ehad en butengewoon moaie. Soms mie diepzinnige opschriften, schitterende fotokaarten, kaarten die a verkocht bin om goeie doelen te steunen zôas Unicef en Amnesty en ok nog a wat kaarten die a je zonder computer nie kan maeke: kerstballen mie gezichten in van bekende of uus'ouwens die a digitaal een dansje doe in een kernienepak.

Elk jaer ken ik wè een moment da 'k dienke 'k doet het nie mî. Vervolgens bedienk ik a je nie zômae op kan ouwe. Dan dienke de mensen misschien a je nie goed bin of zô of a ze eschrap bin as vriend of kennisse. A j'r mie op'oudt dan mô je 'r deze kêr nog gewoon stiere en glieke d'r bie zegge as je 't kommende jaere nie mî doet vanwege Ja, vanwege wat eigenlijk. 't Is toch leuk om een kaartje te kriegen, je kriegt 'r zelf ok graag. 't Is werk voe de post, 't beteêkent omzet voe de wienkeliers en mô ik dan uutgerekend gaè bezunige op goeie wensen? Neê, volgend jaer doe 'k het wee.

Van sommige mensen kreeg k te oaren a ze het best diere vonde. Dat is ok wè zô. Je geef a gauw een euro voe een bitje moaie kaarte, vervolgens mot 'r een postzegel op en dan kom je dus gemiddeld uut op een bedrag van tussen de êenvuufstig en twî euro. Voe de ouwerwesse mensen: drie, vier gulden voe een nieuwjaerskaartje. Mae in de afgelôpe weken è 'k verschillende tips binnen ekegre oe a 't het vee en vee goedkôper kan. Voe noe te laete, mae voe kommend jaer wellicht een goed idee. Je wacht toet a je een kaarte kriegt, je zet 'r op 'ik wense je 't ok' en vervolgens retour afzender. Gekrege kaarten vermaeke of verbouwe toet nieuwe, recycle, is tegenwoordig een belangrieke vurm van huisvlijt of zelfs volkskunst. Van gewone kaarte ka je dan zelfs 3D-kaarten maeke. Mie het opplakken van gebruikte postzegels vaol ok vee te bespaeren, mae dat mag eigenlijk nie. Zelf rondbrienge (op de fiets, nie mie d'n auto) of digitale (gratis) kaarten (een foto bevoorbeeld) verstiere is ok een goeie bespaertip.

Tenslotte nog een oud idee daè a je nog jaeren plezier van kan è. Bie oans thuis wiere vroeger aolle ansichtkaarten en kerstkaarten in een tasse edae en die stoeng bie 't speelgoed voe de (klein-) guus. Bie een verjaerdag of andere saemenkomst were de (klein-) guus amper binnen of ze goenge postbodetje spele en de anwezigen kregre even laeter een paer kaarten bezurgd. Eên van tante Kao uut Wijk aan Zee mie de groeten en at het goed weer was. Anleiding voe verhalen over tante Kao. Een aar kreeg 'r eên van nôôm Diengenis mie de booschap a t'n van plan was een diesendag te kommen. Dat gaf stof voe verhalen over nôôm Diengenis, die a aoltied van die groate sigaren rokt'n, zôdat d'n aren dag de raemen een eêlen dag open moste om te luchten. Het was aoltied leuk mie die kaarten. Dus dat mô noe toch ok nog kunne? Of zou de I-pad het winne van de bode?

In de kaarten zie je jaerlijks nieuwe trends, mae de wensen bluve nog a 't zelfde. Vee mensen doe de moeite om d'r een persoanlijk tintje an te geven en d'r nog es wat bie te schrijven, mae an 'vee heil en zegen' mekeert ok niks. Bie kennissen die a druk in verbouwing en herinrichting zitte, stoeng er, in plekke van vee heil en zegen, 'k wense je vee zeil en tegels.

Reacties: Werrilaan 21, 4453 CA 's-Heerenhoek. E-mail: cn.zeeuws@zeelandnet.nl. Het stukje is na een maand na te lezen op www.zeeuwsezanger.nl